

EL MICALET GALÀCTIC

El núvol enamorat i altres contes en vers

Teresa Broseta

Dibuixos de Xavier Tarazona

1

El núvol enamorat

Diuen que era un nuvolet
tan blanc com un got de llet
que un dia s'enamorà
del magnífic capità
que manava d'un vaixell
pirata, com ha de ser.

I allà on anava el vaixell
el seguia el nuvolet,
com la corda i el poal
que no es poden separar,
dia a dia, mes a mes,
sense deixar-lo un moment.

Per més que bufara el vent
de llevant o de ponent,
amb bona o amb mala mar,
al costat del capità
onejava el nuvolet
enamorat i content.

Això no estava gens bé!
No era digne d'un valent
portar sempre dalt del cap
aquell núvol ensucrat...
«Alguna cosa he de fer!»,
es repetia entre dents.

Un matí gris de febrer,
de tempesta i d'aiguaneu,
el pobre home, ja fart,
amb el núvol s'encarà:
«A tu no t'importa el fred?
De quina pasta estàs fet?»

El núvol, en un no res,
es va fer d'un roig encés.
Quina emoció! S'acostà
lentament al capità
i s'enredà suaument
en les plomes del capell.

Parlà dels seus sentiments
amb timidesa, i després,
més decidit, demanà
una mostra de bondat:
«Deixa'm que estiga només
al caliu del teu voler!».

El capità es commogué
davant d'aquell patiment
i, aleshores, demostrà
ser també un sentimental.
Patia pel nuvolet,
què podia fer-li ell?

Tancà els ulls per un moment
i s'escurà bé el cervell
esforçant-se per trobar
la manera d'ajudar
a resoldre, més o menys,
aquell conflicte imponent.

I tingué un bon pensament:
si nugava amb un cordell
el núvol al pal més alt,
sempre el tindria a l'abast
per abrigar-lo del fred,
per protegir-lo del vent.

I per dir-ho tot, també
li semblava intel·ligent
que estiguera ben a mà
per a poder-lo amagar,
per si arribara l'ambient
a posar-se violent.

Que, entre pirates, pot ser
que de paraules a fets
es passe sense pensar,
i que el que comença en ball
acabe tan malament,
o pitjor, que el de Torrent.

Agarrà el millor cabdell
i no li va costar gens
pujar-se'n igual que un gat
al pal més alt, per lligar
el núvol al seu vaixell
amb un bon nuc mariner.

El capità, satisfet
i ja a punt per al descens,
murmurà: «No et deu fer mal
que, només de tant en tant,
t'amague per algun temps?
Pels perills, tu ja m'entens!».

Rigué fort el nuvolet:
«Ho comprenc perfectament!
Amb els pirates del mar
no és bona idea jugar,
i em sembla molt convenient
llevar-me del mig, ja ho crec!».

Des d'aquell mes de febrer
es parla d'un gran vaixell
que va sempre coronat
per un núvol, tou i blanc,
que li fa el doble paper
de paraigua i de barret.

Com que no els importa res
del que pense el món sencer,
el magnífic capità
i el núvol enamorat
corren l'andola a plaer,
feliços com dos xiquets.